

intentionerne i flygtningekonventionen, at man helt firkantet forlangte, at flygtninge altid selv skulle kunne dokumentere deres opholdsgrundlag. Faktisk er det vel ikke sjældent sådan, at netop de, der reelt er flygtninge, er flygtet over hals og hoved, ligesom en forespørgsel fra danske myndigheder til hjemlandet kunne være en handling, der kunne udsætte de pågældende flygtninge for en risiko, og det er jo præcis ikke det, der er meningen med vore flygtningeregler.

Endelig skal jeg generelt om dansk ret sige, at vi jo har det hovedprincip ved domstolene – som også bør gælde ved råd og nævn, for det er et godt princip – at der er fri bevisbedømmelse. Det ville være i strid med dansk retstradition, om der pludselig blev fastlagt så firkantede bevisregler, som forslagsstillerne her lægger op til. En sådan ændring ønsker vi altså ikke. Det må være overladt til både domstole og domstolslignende nævn, altså her Flygtningenævnet, i sidste instans selv at afveje beviserne uden snævre bånd fastsat af lovgivningsmagten. Det følger af forskellen mellem den lovgivende magt og den dømmende magt.

Venstre og Det Konservative Folkeparti kan derfor ikke stemme for forslaget, men ønsker forslagsstillerne at få det frem til afstemning her i Folketingssalen, vil Venstre og De Konservative naturligvis, som vi plejer, benytte lejligheden til at gøre rede for de stramninger, som vi ønsker, og som vi mener kan forbedre mulighederne for at tilgodese reelle flygtninge og afholde lykkeriddere fra at søge til Danmark.

Kristen Touborg (SF):

Da SF's flygtningepolitiske ordfører ikke har mulighed for at være til stede her i Tinget i dag, har jeg lovet at holde SF's ordførertale. Det er da også en ret overkommelig opgave, for den indeholder faktisk kun én sætning: SF kan ikke støtte forslaget.

Elisabeth Arnold (RV):

Det Radikale Venstre er helt enig med den foregående ordfører: Vi kan heller ikke støtte forslaget. Vi mener, at det røber en rystende mangel på viden om, hvilke muligheder en forfulgt person faktisk har for at dokumentere en eventuel forfølgelse. Det er jo sådan i dag, at der er oplysningspligt – det har indenrigsministeren også gjort rede for – og at den pågældende person har pligt til i så vidt omfang som overhovedet muligt at sandsynliggøre, at vedkommende vil være i fare, hvis vedkommende bliver sendt til-

bage. De danske myndigheders forpligtelse går så ud på at sandsynliggøre det modsatte, nemlig at det vil være risikofrit for den pågældende person at blive sendt tilbage. Disse to beviser skal stå mod hinanden, og det vil så være en helhedsvurdering, der afgør, om risikoen er for stor.

Hvis forslagsstillerne havde tænkt sig om, ville de jo vide, at det ultimative bevis, det endelige bevis, det eneste fuldstændig sikre bevis, ville være at rejse tilbage og blive sat i fængsel eller blive skudt. Så havde man bevis for, at vedkommende blev forfulgt, og så var man af med det problem – det er nok i virkeligheden det, forslagsstillerne håber kunne være det, der ville komme ud af det.

Vi kan ikke støtte forslaget. Det er fuldstændig ude af harmoni med de konventioner og de principper, vi her i Folketinget tilslutter os fra Det Radikale Venstres side.

Tom Behnke (FP):

Fremskridtspartiet kan støtte intentionerne i dette forslag.

Vi har tidligere hørt, at det allerede i dag er sådan, at de, der søger om at få asyl i Danmark, så vidt det er muligt, skal godtgøre, at de er berettigede til at få det, og at myndighederne, hvis der gives afslag, så skal godtgøre, at der er basis for at give dette afslag, og dér kunne man måske godt kigge lidt på, hvordan det bliver administreret i dag, og hvordan det kunne administreres.

Men jeg synes også – som det er blevet nævnt af fru Birthe Rønn Hornbech – at noget af det, der er lige så vigtigt og måske endda vigtigere, er, at man er langt mere konsekvent i sin behandling af disse ansøgninger og af ansøgerne, således at man f.eks. tager fingeraftryk, så vi undgår, at de, der eventuelt bliver afvist, kommer igen og igen under en ny identitet, og at man i forbindelse med både Dublinkonventionen og, så vidt jeg husker, Eurodoc foretager en registrering af de personer, som bliver afvist, således at vi undgår, at asylansøgere tager på shopping rundt i Europa fra det ene land til det andet land for at søge om asyl i håbet om, at de et eller andet sted opnår at få asyl. Den form for samarbejde i Europa er selvfølgelig en god ting og en ting, som vi støtter i Fremskridtspartiet.

Jeg kan også forstå af det hele, at det, man egentlig når frem til, og som jeg mener bør være noget af det interessante, som vi burde se på i Folketinget – debatten om det var oppe for et